

Γιώργος Χ. Παπαδόπουλος

Διώροφοι μύθοι

Με σχέδια
τῆς Εὔης Τσακνιά

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΙΧΛΗ

Περιεχόμενα

Γιὰ μία χαμένη γειτόνισσα	9
Σοῦζες	10
Ἡ Φυσαλία καὶ ἡ Μῶβ	12
Ἄριθμοὶ	14
Τὸ πῆδημα	15
Σοπράνο κολορατούρα	17
Τὸ φιλόδοξο κατρακύλι	19
Ἡ ἀνήμπορη πεθερὰ	20
Ἡ ἀρκούδα	22
Ἡ δουλειὰ τῶν ὀνείρων	24
Ἡ γλώσσα τοῦ πάρκινγκ	25
Ἡ κόρη καὶ αὐτὸς	26
Χιμαιρικὰ πλάσματα	28
Ἡ κότα, ὁ φιλόσοφος καὶ ἡ μέθοδος	29
Ἡ μυστηριώδης πυγολαμπίδα	31
Ἡ ψυχὴ ποὺ μετάνιωσε	32
Θηλυκὲς οὐσίες	34
Ἡ σχέση	35
Ἡ συνέλευση	37
Ὁ μεταξοσκώληκας	39
Τὸ σόι	40

Μυστήρια καὶ κακοήθειες	41
Ὁ βαρύγλυκος	43
Ὁ χιονάνθρωπος	44
Ὀντισιὸν	45
Νεκρὴ φύση	47
Οἱ ἐπιβάτες τοῦ προορισμοῦ	49
Οἱ Ἐξτρεμόφιλοι	50
Οἱ λέξεις καὶ οἱ ἄλλοι	52
Περὶ ἀποστάσεων	53
Τὰ αὐτιὰ τοῦ ἐλέφαντα	55
Τὰ πιόνια	57
Τὸ σασὶ	58
Τὸ χτενάκι τῆς Ἀλήθειας	60
Τὸ ὑπόσφαγμα	61
Ἀλλαγὲς δρομολογίου	62
Ἐπιμύθιο εὐεργετηθέντος ἀγνώστου	64

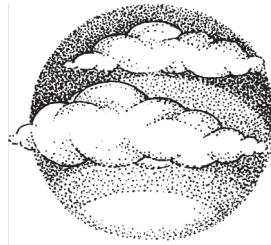
Ἡ δουλειὰ τῶν ὀνείρων

Χάθηκαν πάλι δύο ὄνειρα κι ἄρχισαν νὰ μαλώνουν μεταξύ τους.

«Φαντασμένο!» εἶπε ἐκνευρισμένο τὸ ἓνα.

«Ξετσίπωτο!» ἀπάντησε τὸ ἄλλο.

Εἶδαν κι ἀπόειδαν μὲ τὴν τύχη τους κι ἔπεσαν νὰ κοιμηθοῦν. Τὰ περίμενε πολλὴ δουλειὰ ἀπὸ τὰ χαράματα.

Δουλειὰ τῶν ὀνείρων δὲν εἶναι νὰ ἀλλάζουν κουβέντες ὅταν χάνονται, ἀλλὰ νὰ βρίσκονται μὲ τὸ ξημέρωμα στὴ θέση τους. Ἀλλιῶς δὲν χαράζει.

Ἡ κόρη καὶ αὐτὸς

Ἡ κόρη μεγάλωνε τὸ φῶς καὶ τὸ σῶμα της, τὸν κόσμον της.

Ἀκάλεστος αὐτός, λεπίδι, ἔσκισε τὸν ἀνύποπτον χρόνον της. Στὸ πρὶν καὶ στὸ μετὰ.

Μετὰ, ἡ κόρη ἔπαιζε τὶς ἀμάδες χοροπηδώντας ἀνάμεσα στὶς λευκὰς γραμμὰς ποὺ χάραζε σιγὰ σιγὰ ἡ ζωὴ.

Τότε εἶδε τὴν πλάτη του. Τὴν πιὸ σκοτεινὴ παρακαταθήκη του.

Πιὸ ὕστερα, ἡ κόρη συγύριζε τὰ ὄνειρα ποὺ εἶχε μαζέψει στὸ σπινθηρικό της.

Αὐτὸς ἐκεῖ, παραφυλοῦσε τὶς μέρες κι ἀπαιτοῦσε τὴν ἔγνοια της.

Ὅταν μὲ τὰ πολλὰ ἡ κόρη πίστεψε ὅτι τὸν γνώριζε καλὰ, κοντοστάθηκε νὰ τὸν καλημερίσει. Ἄφαντος αὐτός. Κρυβόταν καλὰ ἐκεῖ γύρω.

Τότε ἡ μεσήλικη πιὰ κόρη κατάλαβε τὰ λόγια τῆς μάνας της:

«Δὲν νογᾶει, ψυχὴ μου, ὁ φόβος ἀπὸ χαιρετοῦρες καὶ καλημέρες».

*Τοῦ ἴσκιου ποῦ ἔσκισε ἀπὸ νωρὶς τὸν χρόνο σου δὲν τοῦ παίρνεις εὐκό-
λα κουβέντα. Κρύβεται καλὰ ἐκεῖ γύρω.*

Ὀντισιὸν

Στὴν ὄντισιὸν γιὰ τὸ ἔργο τῆς ἐπόμενης περιόδου, ὁ σκηνοθέτης κοίταξε τὶς ὑποψήφιες ποὺ διεκδικοῦσαν ἕναν κάποιον ρόλο.

«Ὅνομα;» ρώτησε τὴν πρώτη ὑποψήφια.

«Ἐλπίδα», εἶπε ἡ ψηλόλιγνη κοπέλα μὲ τὰ ἀδιευκρίνιστα μάτια.

«Τί ἔκανες τελευταῖα;» ξαναρώτησε ὁ σκηνοθέτης.

«Ἐκανα κάποια περάσματα σὲ μερικὰ ἀτομικὰ μονόπρακτα καὶ παρακολούθησα ἕναν κύκλο σεμιναρίων πάνω στὴν ὑποκριτικὴ τοῦ ἀνέφικτου», ἀπάντησε ἡ ψηλόλιγνη ἠθοποιός.

«Ἐσὺ;» στράφηκε ὁ σκηνοθέτης πρὸς τὴν τελευταία ὑποψήφια.

«Ἐμένα μὲ λένε Ἐπίγνωση», ἀπάντησε ἡ μικροκαμωμένη κοπέλα μὲ τὰ ἄγνωστα μάτια. «Ἐκίνησα τὴ σεζὸν ὡς κομπάρσος στὴν κοινωνικὴ σειρὰ “Ἱστορίες Ἐπιτυχίας”, ἀλλὰ στὸ τέλος... νά με πάλι», συμπλήρωσε μὲ ἀβίαστη φυσικότητα ἡ ἀνεργὴ ὑποψήφια.

Ὁ σκηνοθέτης ἔλαβε σοβαρὰ ὑπόψη καὶ τὴ διαφορὰ ὕψους καὶ κατέληξε πρόωρα:

«Προσλαμβάνεστε γιὰ τὸν ἴδιο ρόλο. Θὰ ντουμπλάρετε ἐναλλάξ τὴν Ἀνάγκη».

Κατὰ τὴν προετοιμασίᾳ τοῦ ἔργου τῆς ἐπομένης, εἶναι χρήσιμο νὰ θυμᾶται κανεὶς ὅτι τὴν ἐπιλογὴ τῶν ρόλων μπορεῖ νὰ τὴν κάνει σκηνοθέτης, τὶς ἐπικίνδυνες ὅμως σκηνές τὶς παίζουσι πάντα ἄνεργοι ἠθοποιοὶ μὲ ἀνεξήγητα μάτια.